

3. Titarenko, L. (2024). Publichne upravlinnja rozvitkom ekstrenoi medichnoi dopomogi v Ukraïni [Public management of the development of emergency medical care in Ukraine]. *Naukovi perspektivi - Scientific perspectives*, 7(49), 587-596 [in Ukrainian].
4. Demchishin, Ja. M., Monastir'skij, G. L. (2024). Klasterna organizacija likuval'no-profilaktichnih zakladiv teritorial'noi gromadi: perspektivi rozvitku v umovah voennogo stanu [Cluster organization of medical and preventive institutions of the territorial community: development prospects under martial law]. *Collection of scientific papers «SCIENTIA*. (pp. 26-28). Sumy: TOV «DD «Papirus» [in Ukrainian].
5. Zakon Ukraïni “Pro ekstrenu medichnu dopomogu” [The Law of Ukraine “On emergency medical care”]. (n.d). *zakon.rada.gov.ua* Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5081-17#Text> [in Ukrainian].
6. Rozporjadzhennja nachal'nika oblasnoi vijs'kovoï administracii “Pro programu social'no-ekonomichnogo ta kul'turnogo rozvitku Ternopil's'koï oblasti na 2024 rik” [The Order of the head of the regional military administration “On the program of socio-economic and cultural development of Ternopil region for 2024”]. (n.d). *zakon.rada.gov.ua* Retrieved from <https://oda.te.gov.ua/npas/pro-programu-sotsialno-eblasti-na-2024-rik> [in Ukrainian].
7. Postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni “Dejaki pitannja organizacii roboti operativno-dispatchers'kih sluzhb centriv eksnoi medichnoi dopomogi ta medicini katastrof” [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine “Some issues of organizing the work of operational dispatch services of emergency medical centers and disaster medicine”]. (n.d). *zakon.rada.gov.ua* Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1359-2020-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].
8. Postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni “Dejaki pitannja organizacii spromozhnoi merezhi zakladiv ohoroni zdorov'ja” [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine “Some issues of organizing a capable network of healthcare institutions”]. (n.d). *zakon.rada.gov.ua* Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/174-2023-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].
9. Postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni “Pro normativ pributtja brigad ekstrenoi (shvidkoï) medichnoi dopomogi na misce podii” [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine “On the standard for the arrival of emergency (ambulance) medical teams to the scene”]. (n.d). *zakon.rada.gov.ua* Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1271-2020-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].
10. Lukashhuk, L. Jak pracuje ekstrena medichna dopomoga v Ukraïni. Medichna sprava, 2025 *medplatforma.com.ua* [How emergency medical care works in Ukraine. Medical Affairs]. Retrieved from <https://medplatforma.com.ua/article/1937-siste-dopomogi-v-ukran> [in Ukrainian].
11. Zakon Ukraïni “Pro vnesennja zmin do dejakih zakonodavchih aktiv Ukraïni shhodo udoskonalennja nadannja medichnoi dopomogi” [Law of Ukraine “On amendments to some legislative acts of Ukraine regarding the improvement of the provision of medical care”]. (n.d). *zakon.rada.gov.ua* Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2347-20#Text> [in Ukr].
12. Raduc'kij, M. Klasterna merezha medzakladiv: v chomu perevaga? [Cluster network of medical institutions: what is the advantage?]. *lb.ua* Retrieved from https://lb.ua/blog/mykhailo_radutskyi/515951_klasterna_merezha_chomu.html [in Ukrainian].
13. Nakaz MOZ Ukraïni “Pro zatverdzhennja normativno-pravovih aktiv z pitan' nadannja ekstrenoi medichnoi dopomogi” [Ministry of Health of Ukraine “On approval of regulatory legal acts on the provision of emergency medical care”]. (n.d). *zakon.rada.gov.ua* Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1192-20#n17> [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 12.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 26.02.2026

УДК 351.77:316.334.5

[https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-2\(68\)-353-367](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-2(68)-353-367)

Лозинська Тамара Миколаївна доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри економіки та публічного управління Полтавського державного аграрного університету, м. Полтава, <https://orcid.org/0000-0003-2858-9374>

ВПЛИВ ЕЛЕКТРОННОЇ ДЕМОКРАТІЇ НА АДМІНІСТРУВАННЯ ПОСЛУГ З ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я У ПРОЦЕСІ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ ВЛАДИ

Анотація. Стаття вміщує результати дослідження щодо впливу громадськості засобами електронної демократії на державну політику у сфері охорони здоров'я із виявленням перспектив їх застосування у повоєнний період. Сформульовано основні цілі розвитку електронної демократії в сфері охорони здоров'я. Електронна демократія розглядається як форма впливу на владу, але впливу не абсолютного, а обмеженого спільною відповідальністю.

Проаналізовано інструменти електронної демократії з точки зору їх впливу на трансформацію адміністративного механізму публічного управління сферою охорони здоров'я. Окреслено теоретичні підходи до виявлення взаємозв'язку електронної демократії та адміністрування публічних послуг у сфері охорони здоров'я. Систематизовано виклики системи охорони здоров'я у постконфліктний період, подолання яких має стати пріоритетним завданням відновлених органів влади на прифронтових чи деокупованих територіях. Звертається увага на необхідність інституційної трансформації публічного управління, головною метою якої є забезпечення доступності та якості медичних послуг і відновлення довіри населення до влади та медичних установ. Підкреслюється, що цифрова участь громадян у формуванні політики охорони здоров'я передбачає активне поширення електронних сервісів у сфері охорони здоров'я (eHealth, цифрові реєстри, телемедицина) на територіях відновлення влади, зворотний зв'язок як інструмент підвищення якості адміністрування послуг з охорони здоров'я, прозорість і підзвітність органів влади через цифрові інструменти. Визначені ризики та обмеження впровадження електронної демократії у повоєнний період, такі як цифрова нерівність, недостатній рівень цифрової грамотності, інфраструктурні обмеження, правові та організаційні бар'єри. Обґрунтовано напрями вдосконалення адміністрування медичних послуг через інструменти електронної демократії, зокрема розвиток цифрової інфраструктури, посилення механізмів громадського контролю, усунення цифрової нерівності.

Ключові слова: електронна демократія, інструмент електронної демократії, адміністративний механізм публічного управління, повоєнне відновлення, публічна влада, громадянське суспільство, сфера охорони здоров'я, електронний сервіс, медична послуга, публічна комунікація.

Lozynska Tamara Doctor of Science in Public Administration, Professor, Professor of the Department of Economics and Public Administration of the Poltava State Agrarian University, Poltava, <https://orcid.org/0000-0003-2858-9374>

THE IMPACT OF E-DEMOCRACY ON THE ADMINISTRATION OF HEALTHCARE SERVICES IN THE PROCESS OF POST-WAR GOVERNMENT RESTORATION

Abstract. The article presents the results of a study on the impact of public participation through e-democracy instruments on state policy in the field of healthcare, identifying the prospects for their application in the post-war period. The main objectives of e-democracy development in the healthcare sector are formulated. E-democracy is considered as a form of influence on public authorities, though not an absolute one, but rather influence limited by shared responsibility. The instruments of e-democracy are analyzed in terms of their impact on the transformation of the administrative mechanism of public governance in the healthcare sector. Theoretical approaches to identifying the relationship between e-democracy and the administration of public healthcare services are outlined. The challenges facing the healthcare system in the post-conflict period are systematized, the overcoming of which should become a priority task for restored public authorities in frontline or de-occupied territories. Attention is drawn to the need for institutional transformation of public governance, the primary goal of which is to ensure the accessibility and quality of medical services and to restore public trust in government institutions and healthcare providers. It is emphasized that citizens' digital participation in healthcare policy-making involves the active expansion of electronic healthcare services (eHealth, digital registries, telemedicine) in territories where public authority is being restored, the use of feedback as a tool to improve the quality of healthcare service administration, and the enhancement of transparency and accountability of public authorities through digital instruments.

The risks and limitations of implementing e-democracy in the post-war period are identified, including digital inequality, insufficient levels of digital literacy, infrastructural constraints, as well as legal and organizational barriers. The directions for improving the administration of medical services through e-democracy tools are substantiated, in particular the development of digital infrastructure, strengthening mechanisms of public oversight, and eliminating digital inequality.

Keywords: e-democracy, e-democracy instrument, administrative mechanism of public governance, post-war recovery, public authority, civil society, healthcare sector, electronic service, medical service, public communication.

Постановка проблеми. Відновлення діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування на прифронтових і деокупованих територіях та забезпечення належного виконання ними соціально-економічних функцій є одним із першочергових завдань уряду в повоєнний період. Території, які перебували в зоні бойових дій або окупації, зазнали великих руйнувань об'єктів соціальної інфраструктури (лікарень, шкіл, бібліотек тощо), житлового фонду та засмічення вибухонебезпечними предметами, що передбачає не лише фізичну реконструкцію цих об'єктів, а й модернізацію системи управління соціальною сферою, насамперед закладами охорони здоров'я. Руйнування інфраструктури, переміщення населення, зниження рівня довіри до органів влади та медичних установ актуалізують потребу у формуванні нових, більш гнучких, прозорих і підзвітних механізмів адміністрування медичних послуг у системі оновленої влади. У цьому контексті електронна демократія виступає важливим інструментом залучення громадян до формування та реалізації державної політики у сфері охорони здоров'я, забезпечення зворотного зв'язку, підвищення прозорості управлінських рішень та зміцнення довіри суспільства до влади. Водночас впровадження інструментів електронної демократії у повоєнний період супроводжується низкою викликів – цифровою нерівністю, інфраструктурними обмеженнями, дефіцитом ресурсів та кадрового потенціалу, що потребує наукового осмислення та вироблення комплексних управлінських рішень.

Отже, дослідження впливу електронної демократії на адміністрування послуг з охорони здоров'я є своєчасним і соціально значущим, оскільки спрямоване на пошук дієвих механізмів відновлення системи публічної влади, підвищення якості та доступності медичних послуг і формування стійкої моделі розвитку галузі в умовах післявоєнної трансформації держави.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження впливу електронної демократії на адміністрування послуг з охорони здоров'я у процесі повоєнного відновлення влади є комплексною проблемою публічного управління, яка розглядалася авторами з різних позицій: цифровізації взаємозв'язку між державою та громадськістю [1], цифровізації публічного управління і формування системи електронного урядування [2; 3], удосконалення електронних сервісів та механізмів управління в системі охорони здоров'я [4; 5], завдань у сфері охорони здоров'я під час дії воєнного стану та в процесі повоєнного відновлення влади [6; 7]. Виходячи з окреслених аспектів дослідження публічного управління в сфері охорони здоров'я з урахуванням зростання ролі громадянського суспільства та тенденцій розвитку електронної демократії, а

також поступової трансформації механізмів публічного управління в цій сфері, зокрема адміністративного механізму, зрозуміло, що систему охорони здоров'я після закінчення війни очікуватиме суттєва перебудова. З цього приводу В. Юнгер зауважує: «Сучасні підходи до державного управління процесами повоєнного відновлення системи охорони здоров'я мають бути повністю трансформовані, з урахуванням сукупності проблем, з якими зіткнулася система охорони здоров'я в умовах повномасштабного воєнного вторгнення країни-агресора» [6, с. 77].

Використання інформаційно-комунікаційних технологій в усіх сферах життя суспільства вплинуло безпосередньо на організацію надання медичних послуг, про що пишуть Р. Дьомін та Н. Васюк [5; 8], сприяло цифровізації управління медичною галуззю і застосуванню цифрових механізмів адміністрування, які на думку М. Вальчука, зменшують необхідність постійної участі медичних фахівців у зборі даних та регулярному контролі життєво важливих показників пацієнтів [9]. Я. Радиш і А. Халецька досліджували теоретичні та практичні аспекти реформування публічного управління системою охорони здоров'я в Україні, обстоюючи клієнто орієнтований підхід, певною мірою дотичний до учасницького управління в форматі електронної демократії [10; 11]. Увесь науковий доробок указаних та інших авторів створює теоретико-методологічне підґрунтя для подальшого дослідження актуальних проблем повоєнного відновлення влади та публічного управління системою охорони здоров'я, як однією з фундаментальних систем забезпечення національної безпеки.

Метою статті є обґрунтування напрямів удосконалення адміністрування медичних послуг через інструменти електронної демократії в процесі повоєнного відновлення влади.

Виклад основного матеріалу. Сукупність заходів органів державної влади та органів місцевого самоврядування (публічної влади), спрямованих на управління системою охорони здоров'я, є складовими соціальної політики держави, а тому завжди викликають підвищений інтерес у більшості громадян [6, с. 65]. Система охорони здоров'я у мирний час, під час війни і по її завершенню забезпечує життєздатність суспільства, його безпеку та розвиток.

Вживання населення у період воєнних конфліктів, а також відновлення та розвиток **якості життя після війни** значною мірою залежні від стану системи охорони здоров'я. Управління системою охорони здоров'я, як складова публічного управління, спрямоване на виконання соціальної, безпекової та гуманітарної функцій, важливість яких викликає необхідність налагодження взаємозв'язку між усіма зацікавленими сторонами для своєчасного реагування на запити громадян та їх стан здоров'я, оснащення лікарняних закладів, підготовку кадрів для медичної сфери тощо. Таким чином, ідентифікуючи

публічне управління системою охорони здоров'я як вплив сукупності органів державної влади та органів місцевого самоврядування за допомогою комплексу механізмів на функціонування медичних закладів, діяльність медичних фахівців і використання ресурсів з метою збереження, зміцнення та відновлення здоров'я населення, можна виділити його основні функції для воєнного і повоєнного періодів (табл. 1).

Відкритий обмін інформацією між органами публічної влади, інститутами охорони здоров'я, громадянським суспільством і окремими особами з метою пояснення рішень та формування громадської думки в умовах воєнного стану і у попередній період пандемії COVID-19 зазнав суттєвої трансформації, переходячи у цифровий формат взаємодії. Цифрова взаємодія має два аспекти: з одного боку вона стосується цифровізації адміністрування послуг з охорони здоров'я, які надаються населенню, а з другого – передбачає використання інструментів електронної демократії для впливу на державну політику у сфері охорони здоров'я. За період 2020-2025 років адміністрування надання медичних послуг в Україні стрімко змінюється завдяки використанню таких інструментів як телемедицина, електронні рецепти, посвідки та моніторинг здоров'я, що отримало назву електронної системи охорони здоров'я (e-health) [5; 12].

Таблиця 1

Основні функції публічного управління системою охорони здоров'я у процесі повоєнного відновлення влади

Функції	Завдання
Забезпечення національної безпеки	– евакуація та лікування поранених військових і цивільних; – екстрена медична допомога в умовах бойових дій; – протидія епідеміям і біологічним загрозам
Збереження людського капіталу	– підтримка працездатності населення; – мінімізація втрат серед військових і цивільних; – надання психологічної та психіатричної допомоги
Підтримка соціальної стабільності	– зниження рівня паніки; – підвищення довіри до медичних закладів; – демонстрація здатності влади контролювати ситуацію
Реабілітація населення	– фізична реабілітація поранених; – лікування хронічних наслідків травм; – масштабна психологічна допомога ветеранам і цивільним
Демографічне відновлення	– підтримка материнства і дитинства; – профілактика захворювань; – поліпшення доступу до первинної медицини
Відбудова медичної інфраструктури	– відбудова лікарень та інших медичних закладів; – модернізація системи охорони здоров'я (цифровізація, телемедицина); – реформування адміністрування надання медичних послуг

Функції	Завдання
Соціальна реінтеграція ветеранів	– реалізація програм протезування; – надання психологічної підтримки; – забезпечення довгострокового медичного супроводу
Міжнародна співпраця	– отримання гуманітарної допомоги; – координація роботи міжнародних організацій; – співпраця у сфері медичної освіти.

Джерело: узагальнено автором за результатами монографічних досліджень.

Не зважаючи на масштабні виклики, які постають перед системою охорони здоров'я в умовах воєнного стану, управління галуззю продовжує розвивати цифрові інструменти та сервіси. Протягом останніх десяти років практично була побудована інформаційна система адміністрування надання медичних послуг і організаційного забезпечення діяльності закладів охорони здоров'я. До елементів електронної системи охорони здоров'я можна віднести:

- електронні системи епіднагляду;
- електронні системи безперервного професійного розвитку;
- Єдиний вебпортал вакансій у закладах охорони здоров'я;
- реєстри даних в охороні здоров'я («Дія Engine»);
- електронна система управління запасами лікарських засобів та медичних виробів «e-Stock»;
- інформаційно-аналітичний ресурс для обміну інформацією щодо залишків лікарських засобів та медичних виробів «MedData»;
- електронні направлення та рецепти;
- е-лікарняні;
- е-свідоцтва про народження.

Важливо, що цифровізація адміністративних механізмів надання медичних послуг не припиняється під час війни, а навпаки – розширюється, що обумовлено питаннями безпеки та вимогами своєчасності. Очевидно, що і в умовах повоєнного відновлення, в системі охорони здоров'я України буде продовжуватися впровадження цифрових інструментів адміністрування надання медичних послуг, що продиктовано вимогами забезпечення принципів стійкості, гнучкості, прозорості, інклюзивності та підзвітності [13]. У цьому зв'язку державні органи влади та органи місцевого самоврядування мають забезпечити поєднання адміністративних механізмів управління галуззю з децентралізованим виконанням рішень, спрямованих на задоволення потреб населення, а отже інструменти електронної демократії набуватимуть більшої ваги. Напрями цифрової трансформації галузі в умовах повоєнних викликів окреслені в Стратегії розвитку системи охорони здоров'я України до 2030 року [14].

Зокрема, однією з оперативних цілей стратегії є «технологізація та цифровізація процесів управління системою, планування та організації надання послуг у сфері охорони здоров'я», що передбачає [там само]:

- розвиток інфраструктурних та технічних умов надання якісних медичних послуг із використанням інформаційно-комунікаційних систем на всіх рівнях;
- впровадження переходу від паперових облікових форм медичної документації до електронних;
- запровадження комплексних заходів з кібербезпеки та захисту інформації, зокрема дотримання загального регламенту про захист даних в інформаційних системах охорони здоров'я, та здійснення періодичної оцінки їх ефективності;
- забезпечення формування єдиного медичного простору з національною і транскордонною інтегрованістю та наскрізними процесами та сервісами.

Важливо, що стратегічні рішення, спрямовані на цифровізацію системи охорони здоров'я, передбачають не просто створення інформаційних платформ для повсякденної роботи, а впровадження стандартів обміну даними з метою прийняття обґрунтованих управлінських рішень у сфері охорони здоров'я та громадського здоров'я. Окремо в Стратегії можна виділити блок питань, які стосуються залучення громадськості до прийняття рішень у сфері охорони здоров'я і її впливу на надання медичних послуг (табл. 2).

Саме шляхом використання електронних платформ і цифрових інструментів проявляється цифрова участь громадян у формуванні політики охорони здоров'я. Цифрові інструменти дозволяють мешканцям брати активну участь у прийнятті рішень, ініціюючи проєкти політик або висловлювати власну позицію щодо нормативних документів, програм чи послуг у сфері охорони здоров'я. Власне, в Стратегії закладено напрями розвитку електронної демократії в системі охорони здоров'я, використання інструментів впливу, логічним завершенням чого може стати створення **інтерактивних цифрових платформ** для систематичного отримання оцінок, пропозицій і скарг від пацієнтів та **спільного ухвалення рішень**.

Таблиця 2

Інструменти електронної демократії, передбачені в Стратегії розвитку системи охорони здоров'я на період до 2030 року

Інструменти електронної демократії	Вплив на адміністрування медичних послуг
Е-петиції	Громадяни через е-петиції можуть підтримувати рішення, вимагати змін або висловлювати невдоволення певними процедурами чи механізмами

Інструменти електронної демократії	Вплив на адміністрування медичних послуг
Онлайн-консультації	Онлайн-консультації трансформують адміністрування медичних послуг, підвищуючи їх доступність, швидкість та зручність, особливо для людей у віддалених регіонах або з хронічними захворюваннями
Громадський бюджет та участь у пріоритетах фінансування	Цифрові платформи дозволяють мешканцям обирати або оцінювати пріоритети інвестицій у медичну інфраструктуру, профілактичні програми чи соціальні ініціативи
Онлайн-опитування та зворотний зв'язок	Через електронні сервіси можна систематично отримувати оцінки, пропозиції і скарги від пацієнтів, що впливатиме на зміну адміністрування медичних послуг з метою покращення їх якості
Прозорість даних та доступ до електронних реєстрів	Громадяни отримують доступ до статистики захворюваності, ефективності програм та якості надання послуг, що дозволяє формувати обґрунтовані запити до адміністративних органів
Інтерактивні платформи для спільного ухвалення рішень	Участь громадян у створенні стратегій розвитку системи охорони здоров'я через форуми, обговорення або цифрові робочі групи.

Джерело: узагальнено автором за [14].

У Стратегії чітко прослідковується курс на залучення громадянського суспільства до розроблення політики у сфері охорони здоров'я та заохочення взаємодії між національними інститутами, закладами охорони здоров'я, громадянами, територіальними громадами, пацієнтськими організаціями, професійними асоціаціями, професійними спілками, медіа, що уже зараз змінює адміністративний механізм надання медичних послуг, формуючи його полісуб'єктність.

Можна виділити три основні напрями впливу громадськості на адміністрування медичних послуг та їх якість, зокрема й з використанням інструментів електронної демократії:

– налагодження системи управління закладами охорони здоров'я на принципах підзвітності і забезпечення громадського нагляду, зокрема шляхом формування наглядових рад;

– посилення комунікації з населенням, проведення інформаційних кампаній щодо державних фінансових гарантій медичного обслуговування, переліку лікарських засобів і медичних виробів, що покриваються за рахунок державного бюджету;

– удосконалення систем захисту знеособлених агрегованих великих даних в електронній системі охорони здоров'я та забезпечення доступу до них з боку представників громадянського суспільства, учених, бізнесу, зокрема з комерційними цілями.

За останні роки в системі охорони здоров'я України цифрові трансформації суттєво змінили організацію надання медичних послуг, управління галуззю та взаємини пацієнта з лікарем. Верховною радою України було ухвалено базові законодавчі акти, в яких e-Health і цифрові інструменти визначені як засадничі для розвитку сфери [15-17], а урядом схвалено Концепцію розвитку електронної охорони здоров'я [18]. Платформа e-Health надала можливість під час дії режиму воєнного стану забезпечити населення не лише базовим медичними послугами, що покриваються Програмою медичних гарантій (НСЗУ), (консультації сімейного лікаря, терапевта або педіатра, діагностика, профілактичні огляди, щеплення, видача довідок тощо), але й сприяла підтримці високотехнологічної діагностики, реабілітації, супроводу вагітних та інш. Теперішні можливості e-Health, такі як:

- запис на прийом до лікаря без відвідування медичного закладу;
- швидкий пошук і вибір потрібного лікаря;
- отримання електронного рецепту;
- можливість перевірити наявність ліків у аптеці чи медичному закладі;
- електронна медична картка пацієнта – не є вичерпними і постійно розвиваються на основі створеної нормативно-правової бази (табл. 3) під впливом електронної демократії.

Сучасні цифрові трансформації системи адміністрування медичних послуг (електронне урядування і електронна система охорони здоров'я) матимуть винятково важливе значення у період повоєнного відновлення, який відзначатиметься демографічними змінами, руйнуванням інфраструктури та підвищеним навантаженням на медичні й управлінські інститути. У міжнародній аналітичній практиці, зокрема у підходах World Health Organization та World Bank, такі виклики розглядаються як багатовимірні – інфраструктурні, кадрові, епідеміологічні, фінансові та інституційні [20]. У регіонах, де значна частина закладів охорони здоров'я зазнає руйнувань або функціонує з обмеженими можливостями унаслідок воєнних дій, порушуються ланцюги постачання лікарських засобів, медичного обладнання та витратних матеріалів, а також ускладнюються управлінські процеси. Тому в період повоєнного відновлення необхідною буде не лише фізична відбудова зруйнованих об'єктів, а й технологічна модернізація закладів охорони здоров'я з урахуванням вимог безпеки, енергоефективності та цифровізації.

В умовах воєнних дій, які ведуться на території України, суттєво змінюється структура захворюваності населення: зростає частка травм, інвалідності, психічних розладів, хронічних ускладнень через перервані курси лікування. Погіршення санітарних умов і переміщення населення підвищують ризики інфекційних захворювань, що вимагає перегляду пріоритетів медичних програм, посилення епідеміологічного нагляду та розширення профілактичних

заходів. Треба усвідомлювати, що в постконфліктний період може різко зростати потреба у довготривалій психосоціалній підтримці як військових, так і цивільного населення, тому можливою може стати модель інтеграції послуг психічного здоров'я у первинну медичну допомогу, розвиток цифрових сервісів підтримки та взаємодія з благодійними й іншими громадськими організаціями, що переймаються питаннями соціальної підтримки ветеранів.

Таблиця 3

**Основні нормативно-правові акти щодо розвитку
електронної системи охорони здоров'я**

Нормативно-правовий акт	Спрямованість документа
Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» № 2801-XII	Встановлює загальні права пацієнтів та обов'язки медичних закладів, включно з веденням документації
Закон України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги» № 2155-VIII	Регулює використання електронного підпису (КЕП) лікарями та пацієнтами
Закон України «Про електронні документи та електронний документообіг» № 851-IV	Забезпечує юридичну силу електронних медичних записів
Постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання електронної системи охорони здоров'я» № 411	Визначає механізми роботи електронної системи охорони здоров'я, включно з реєстрацією користувачів, внесенням і обміном електронними медичними даними, використанням електронних кабінетів пацієнта та медичних працівників
Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції розвитку електронної охорони здоров'я» № 1671	Забезпечує створення умов для побудови ефективної, сучасної електронної системи охорони здоров'я в Україні з використанням цифрових технологій
Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження Плану заходів щодо реалізації Концепції розвитку електронної охорони здоров'я» № 1175	Схвалює комплекс конкретних заходів щодо впровадження в Україні електронної системи охорони здоров'я (eHealth) відповідно до раніше прийнятої Концепції
Наказ МОЗ «Про утворення Офісу координації розвитку електронної охорони здоров'я» № 2204	Спрямована на удосконалення управління електронною охороною здоров'я, визначення головних напрямів її розвитку, аналіз існуючого стану та розробка пропозицій щодо вирішення проблемних питань впровадження цифрових рішень у сфері охорони здоров'я.

Джерело: систематизовано автором.

Не менш важливими є управлінські та інституційні виклики, які обумовлюють необхідність відновлення керованості системи охорони здоров'я, медичних реєстрів, статистичних баз даних і механізмів стратегічного планування. У повоєнний період система охорони здоров'я зіштовхнеться з обмеженістю державних ресурсів у поєднанні із зростанням потреб у фінансуванні медичних послуг, що очевидно, приведе до використання змішаних моделей фінансування, програм міжнародної підтримки та державно-приватного партнерства. У цьому зв'язку неминучим є посилення комунікації з громадськістю і подальший розвиток електронної демократії у повоєнний період. Заходи розвитку е-демократії як «форма суспільних відносин, за якої громадяни та організації залучаються до державотворення та державного управління, а також до місцевого самоуправління шляхом широкого застосування інформаційно-комунікаційних технологій» [19] можуть передбачати:

- удосконалення нормативно-правової бази електронної взаємодії громадян та органів публічної влади;
- активізацію використання інформаційних технологій для забезпечення участі громадян у формуванні та реалізації державної політики у сфері охорони здоров'я;
- посилення інтегрованості платформи e-Healt з іншими інформаційно-аналітичними системами для спрощення доступу громадян до інформації;
- підтримку співпраці державних органів з інститутами громадянського суспільства, експертами та міжнародними партнерами у розробленні проектів нормативно-правових актів, стандартів електронної демократії в системі охорони здоров'я.

Висновки. Узагальнюючи викладене, можна зробити висновок, що система публічного управління охороною здоров'я в Україні в умовах війни та повоєнного відновлення трансформується у напрямі підвищення стійкості, цифровізації та відкритості до взаємодії з громадянським суспільством.

Сукупність управлінських рішень органів державної влади та місцевого самоврядування у цій сфері виконує не лише соціальну, а й безпекову, гуманітарну та демографічну функції, безпосередньо впливаючи на збереження людського капіталу та стабільність суспільства. Цифрова трансформація охорони здоров'я, розвиток e-Health, електронних реєстрів, телемедицини, електронних рецептів і сервісів адміністрування медичних послуг стала одним із ключових інструментів забезпечення безперервності медичної допомоги під час воєнного стану та формує основу для технологічної модернізації галузі у повоєнний період. Нормативне закріплення цифрових механізмів, ухвалене на рівні Верховна Рада України, рішень Кабінет Міністрів України та актів Міністерство охорони здоров'я України, створює інституційну базу для подальшої інтеграції даних, підвищення прозорості та підзвітності системи.

Стратегічні підходи до розвитку галузі узгоджуються з міжнародними аналітичними рамками, які використовують World Health Organization та World Bank, де відновлення систем охорони здоров'я розглядається як багатовимірний процес – інфраструктурний, кадровий, фінансовий та інституційний. У цих умовах особливого значення набувають цифрові інструменти участі – е-петиції, онлайн-консультації, громадський бюджет, електронні платформи зворотного зв'язку, які формують полісуб'єктну модель адміністрування медичних послуг.

Отже, у повоєнний період ефективність управління системою охорони здоров'я визначатиметься поєднанням трьох складових: цифрової модернізації, децентралізованого виконання рішень і розширеної участі громадян через інструменти електронної демократії. Окреслення конкретних складових цієї моделі потребують окремих досліджень і є перспективним науковим напрямом публічного управління та адміністрування.

Література:

1. Юрійчук Є., Сидоренко С., Фесенко О. Тенденції розвитку цифровізації в Україні: багатовекторність та перспективи. Координати публічного управління. 2025 р. № 1 (4). С. 730-774. URL: <https://kpu-journal.com.ua/index.php/journal/article/download/102/98> (дата звернення 11.02.2026).
2. Білецький М. О. Міжнародний досвід використання цифрових технологій в публічному управлінні. *Наукові перспективи*. 2024. № 11(53). С. 53-67. URL: <https://perspectives.pp.ua/index.php/np/article/download/17076/17148/17142> (дата звернення 11.02.2026).
3. Solovykh V. Specifics of Interaction Between Authorities and Community in the Conditions of Digitalization of a Public Administration System. *Pressing Problems of Public Administration*. 2023. № 2 (2). С. 99-110. URL: https://www.researchgate.net/publication/380688778_Specifics_of_Interaction_Between_Authorities_And_Community_in_the_Conditions_of_Digitalization_of_a_Public_Administration_System (дата звернення 11.02.2026).
4. Михальчук В. М., Ханенко І. С., Шевченко Я. О. Перспективи вдосконалення електронного реєстру спеціалістів, які надають медичну та реабілітаційну допомогу. *Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України*. 2025. № 1(103). С. 57-61. URL: <https://ojs.tdmu.edu.ua/index.php/visnyk-gigieny/article/download/15344/14118/49023> (дата звернення 11.02.2026).
5. Дьомін Р. В. Впровадження електронної системи охорони здоров'я в Україні: шляхи удосконалення організаційного та адміністративно-правового забезпечення на основі зарубіжного досвіду. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 1. С. 274-277. URL: http://lsej.org.ua/1_2023/65.pdf (дата звернення 11.02.2026).
6. Юнгер В. І. Стратегія повоєнного відновлення системи охорони здоров'я: монограф. Житомир: ТОВ «Видавничий дім «Бук-Друк», 2024. 312 с.
7. Білан С. Ю. Вдосконалення забезпечення доступності медичної допомоги у період дії правового режиму воєнного стану. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*. Серія ПРАВО. 2025. Випуск 87. Частина 2. С. 305-311. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2025/03/47-1.pdf> (дата звернення 11.02.2026).

8. Васюк Н. О. Запровадження електронної системи охорони здоров'я (e-Health). *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2022. № 1. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/1_2022/39.pdf (дата звернення 11.02.2026).
9. Вальчук М. С. Цифровізація сфери охорони здоров'я в Україні на шляху до забезпечення клієнто- та пацієнтоорієнтованості. *Центральноукраїнський вісник права та публічного управління*. 2024. Випуск 3 (7). С. 14-22. URL: <https://cu.j.dnuvs.ukr.education/index.php/cuj/article/view/63/59> (дата звернення 11.02.2026).
10. Радиш Я. Єдиний медичний простір України – нова парадигма розвитку національної системи охорони здоров'я. Єдиний медичний простір України: правовий вимір: монограф. за заг. ред. С. Г. Стеценка. Харків: Право, 2022. 672.
11. Коробчинська Н., Халецька А. Моніторинг та контроль у сфері охорони здоров'я на рівні місцевого самоврядування у сучасних умовах. *Науковий вісник Вінницької академії безперервної освіти*. Серія «Екологія. Публічне управління та адміністрування». 2023. № 3. С. 111-118.
12. Бищенко Г. М., Автомеєнко Є. М. Аналіз державної політики реформування електронної охорони здоров'я та медицини України. *Державне будівництво*. 2024. № 1 (35). С. 290-304. URL: https://www.researchgate.net/publication/388033669_Analysis_of_the_government_policy_of_the_reform_of_electronic_health_care_and_medicine_of_Ukraine (дата звернення 11.02.2026).
13. Захаров С., Васильєва О. Теоретичні засади удосконалення механізмів публічного управління системою охорони здоров'я в умовах цифрової трансформації та повоєнного відновлення. *Вісник Дніпровської академії неперервної освіти. «Публічне управління та адміністрування»*. 2025. № 2 (9). С. 83-91. URL: <https://visnuk.dano.dp.ua/index.php/pma/article/download/265/241> (дата звернення 15.02.2026).
14. Про схвалення Стратегії розвитку системи охорони здоров'я на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2025-2027 роках: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.01.2025 № 34-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/34-2025-%D1%80?lang=uk#Text> (дата звернення 15.02.2026).
15. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України від 19.11.1999 № **2801-XII**. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12?lang=uk#Text> (дата звернення 18.02.2026).
16. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України від 22.05.2003 № **851-IV**. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/851-15?lang=uk#Text> (дата звернення 18.02.2026).
17. Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги: Закон України від 05.10.2017 № **2155-VIII**. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2155-19?lang=uk#Text> (дата звернення 18.02.2026).
18. Про схвалення Концепції розвитку електронної охорони здоров'я: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 28.12.2020 № 1671-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1671-2020-%D1%80?lang=uk#Text> (дата звернення 18.02.2026).
19. Про схвалення Концепції розвитку електронної демократії в Україні та плану заходів щодо її реалізації: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 08.11.2017 № 797-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/797-2017-%D1%80?lang=uk#Text> (дата звернення 20.02.2026).

References:

1. Yuriichuk Ye., Sydorenko S., Fesenko O. (2025). Tendentsii rozvytku tsyfrovizatsii v Ukraini: bahatovektornist ta perspektyvy [Digitalization Development Trends in Ukraine: Multidirectionality and Prospects. Coordinates of Public Governance]. *Koordynaty publichnoho upravlinnia*. № 1 (4). S. 730-774. URL: <https://kpu-journal.com.ua/index.php/journal/article/download/102/98>
2. Biletskyi M. O. (2024). Mizhnarodnyi dosvid vykorystannia tsyfrovyykh tekhnolohii v publichnomu upravlinni [International Experience in the Use of Digital Technologies in Public Administration]. *Naukovi perspektyvy*. № 11(53). S. 53-67. URL: <https://perspectives.pp.ua/index.php/np/article/download/17076/17148/17142>
3. Solovykh V. (2023). Specifics of Interaction Between Authorities and Community in the Conditions of Digitalization of a Public Administration System [Specifics of Interaction Between Authorities and Community in the Conditions of Digitalization of a Public Administration System] *Pressing Problems of Public Administration*. № 2 (2). S. 99-110. URL: https://www.researchgate.net/publication/380688778_Specifics_of_Interaction_Between_Authorities_And_Community_in_the_Conditions_of_Digitalization_of_a_Public_Administration_System
4. Mykhalchuk V. M., Khanenko I. S., Shevchenko Ya. O. (2025). Perspektyvy vdoskonalennia elektronnoho reiestru spetsialistiv, yaki nadaiut medychnu ta reabilitatsiinu dopomohu [Prospects for Improving the Electronic Register of Specialists Providing Medical and Rehabilitation Care]. *Visnyk sotsialnoi hihiieny ta orhanizatsii okhorony zdorovia Ukrainy*. № 1(103). S. 57-61. URL: <https://ojs.tdmu.edu.ua/index.php/visnyk-gihiieny/article/download/15344/14118/49023>
5. Domin R. V. (2023). Vprovadzhennia elektronnoi systemy okhorony zdorovia v Ukraini: shliakhy udoskonalennia orhanizatsiinoho ta administratyvno-pravovoho zabezpechennia na osnovi zarubizhnogo dosvidu [Implementation of the Electronic Healthcare System in Ukraine: Ways to Improve Organizational and Administrative-Legal Support Based on Foreign Experience]. *Yurydychnyi naukovi elektronnyi zhurnal*. 2023. № 1. S. 274-277. URL: http://lsej.org.ua/1_2023/65.pdf
6. Yunher V. I. (2024). Stratehiia povoiennoho vidnovlennia systemy okhorony zdorovia [Strategy for the Post-War Recovery of the Healthcare System]: monohraf. Zhytomyr: TOV «Vydavnychi dim «Buk-Druk». 312 s.
7. Bilan S. Yu. (2025). Vdoskonalennia zabezpechennia dostupnosti medychnoi dopomohy u period dii pravovoho rezhymu voiennoho stanu [Improving the Accessibility of Medical Care During the Period of Martial Law]. *Naukovi visnyk Uzhhorodskoho Natsionalnoho Universytetu*. Serii PRAVO. Vypusk 87. Chastyna 2. S. 305-311. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2025/03/47-1.pdf>
8. Vasiuk N. O. (2022). Zaprovadzhennia elektronnoi systemy okhorony zdorovia (e-Health) [Introduction of the Electronic Healthcare System (e-Health)]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*. № 1. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/1_2022/39.pdf
9. Valchuk M. S. (2024). Tsyfrovizatsiia sfery okhorony zdorovia v Ukraini na shliakhu do zabezpechennia kliento- ta patsiiientooriiantovanosti [Digitalization of the Healthcare Sector in Ukraine Towards Ensuring Client- and Patient-Centeredness]. *Tsentralkoukrainskyi visnyk prava ta publichnoho upravlinnia*. Vypusk 3 (7). S. 14-22. URL: <https://cuj.dnuvs.ukr.education/index.php/cuj/article/view/63/59>
10. Radysh Ya. (2022). Yedynyi medychnyi prostir Ukrainy – nova paradyhma rozvytku natsionalnoi systemy okhorony zdorovia. Yedynyi medychnyi prostir Ukrainy: pravovyi vymir [The Unified Medical Space of Ukraine as a New Paradigm for the Development of the National

Healthcare System. The Unified Medical Space of Ukraine: The Legal Dimension:]monohraf. za zah. red. S. H. Stetsenka. Kharkiv: Pravo. 672.

11. Korobchynska N., Khaletska A. (2023). Monitoryng ta kontrol u sferi okhorony zdorovia na rivni mistsevoho samovriaduvannia u suchasnykh umovakh [Monitoring and Control in the Healthcare Sector at the Local Self-Government Level in Contemporary Conditions]. *Naukovyi visnyk Vinnytskoi akademii bezpererвної osvity*. Seria «Ekolohiia. Publichne upravlinnia ta administruvannia». № 3. S. 111-118.

12. Byshenko H. M., Avtomieienko Ye. M. (2024). Analiz derzhavnoi polityky reformuvannia elektronnoi okhorony zdorovia ta medytsyny Ukrainy [Analysis of the State Policy on Reforming Electronic Healthcare and Medicine in Ukraine]. *Derzhavne budivnytstvo*. № 1 (35). S. 290-304. URL: https://www.researchgate.net/publication/388033669_Analysis_of_the_government_policy_of_the_reform_of_electronic_health_care_and_medicine_of_Ukraine

13. Zakharov S., Vasylieva O. (2025). Teoretychni zasady udoskonalennia mekhanizmiv publichnoho upravlinnia systemoiu okhorony zdorovia v umovakh tsyfrovoy transformatsii ta povoiennoho vidnovlennia [Theoretical Foundations for Improving the Mechanisms of Public Administration of the Healthcare System in the Context of Digital Transformation and Post-War Recovery]. *Visnyk Dniprovskoi akademii nepererвної osvity*. «Publichne upravlinnia ta administruvannia». № 2 (9). S. 83-91. URL: <https://visnyk.dano.dp.ua/index.php/pma/article/download/265/241>

14. Pro skhvalennia Stratehii rozvytku systemy okhorony zdorovia na period do 2030 roku ta zatverdzhennia operatsiinoho planu zakhodiv z yii realizatsii u 2025-2027 rokakh (2025) [On the Approval of the Healthcare System Development Strategy for the Period up to 2030 and the Adoption of the Operational Plan for Its Implementation in 2025–2027]: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy № 34-r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/34-2025-%D1%80?lang=uk#Text>

15. Osnovy zakonodavstva Ukrainy pro okhoronu zdorovia: Zakon Ukrainy (1999) [Fundamentals of Ukrainian Healthcare Legislation: Law of Ukraine]. № 2801-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12?lang=uk#Text>

16. Pro elektronni dokumenty ta elektronni dokumentoobih (2003) [On Electronic Documents and Electronic Document Management]: Zakon Ukrainy № 851-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/851-15?lang=uk#Text>

17. Pro elektronnu identyfikatsiiu ta elektronni dovirchi posluhy (2017) [On Electronic Identification and Electronic Trust Services]: Zakon Ukrainy № 2155-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2155-19?lang=uk#Text>

18. Pro skhvalennia Kontseptsii rozvytku elektronnoi okhorony zdorovia (2020) [On the Approval of the Concept for the Development of Electronic Healthcare]: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy № 1671-r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1671-2020-%D1%80?lang=uk#Text>

19. Pro skhvalennia Kontseptsii rozvytku elektronnoi demokratii v Ukraini ta planu zakhodiv shchodo yii realizatsii (2017) [On the Approval of the Concept for the Development of Electronic Democracy in Ukraine and the Action Plan for Its Implementation]: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy № 797-r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/797-2017-%D1%80?lang=uk#Text>

Дата першого надходження статті до видання: 12.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 28.02.2026

Наукові перспективи
Видавнича група

НАУКОВІ ПЕРСПЕКТИВИ

Випуск 2(68)

2026

**Всеукраїнська Асамблея докторів наук
із державного управління**

у рамках роботи Видавничої групи «Наукові перспективи»

Наукові перспективи

№ 2(68) 2026

Київ – 2026

All-Ukrainian Assembly of Doctors of Science in Public Administration

within the work of the Publishing Group "Scientific Perspectives"

Scientific Perspectives

№ 2(68) 2026

Kyiv – 2026

ISSN (print) 2708-753

R30-04850

DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-2\(68\)](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-2(68))

Наукові перспективи: журнал. 2026. № 2(68) 2026. С. 2715

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 24.09.2020 р. № 1188 журналу присвоєно категорію "Б" із галузей науки: державне управління, право та економіка

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 27.09.2021 № 1017 журналу присвоєно категорію "Б" із психології

Рекомендовано до друку Президією Всеукраїнської Асамблеї докторів наук з державного управління (Рішення від 26.02.2026, № 9/2-26)

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
Серія КВ № 24436-14376Р від 09.06.2020 р.

Журнал видається за підтримки Міжнародного економічного інституту (Есеніце, Чехія) та
КНП "Клінічна лікарня №15 Подільського району м.Києва"

*Журнал заснований з метою розвитку вітчизняного наукового потенціалу та
реалізації кращих традицій науки в Україні та за кордоном*

*Видання розраховано на дослідників, викладачів вищих навчальних закладів,
аспірантів, магістрів, фахівців-практиків*

Наукове видання включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus (IC), міжнародної пошукової системи

Google Scholar та до міжнародної наукометричної бази даних Research Bible.

Згідно Порядку формування Переліку наукових фахових видань України, затвердженого наказом МОН України від 15.01.2018 № 32, повнотекстовий доступ до наукових статей журналу представлений на платформі «Наукова періодика України» в Національній бібліотеці України імені В.І. Вернадського НАН України та в Національному репозитарії академічних текстів

Головний редактор:

Непомнящий Олександр Михайлович — доктор наук з державного управління, кандидат економічних наук, професор, Дійсний член Академії будівництва України, професор кафедри архітектури і просторового планування Національного авіаційного університету (Київ, Україна). Заслужений будівельник України, Почесний працівник будівництва та архітектури, державний службовець 3 рангу. Автор 170 наукових праць, у тому числі більше 20 монографій та підручників. Ініціатор створення і керівник Наукової школи управління ризиками при будівництві та експлуатації об'єктів нерухомості при МАУП. Нагороджений Орденом «За заслуги» II та III ступенів, Грамотою та Почесною грамотою Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України та Мінрегіону України

ЗМІСТІ

СЕРІЯ «Державне управління»

Андрусяк М.В. <i>НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ТА СТРАТЕГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ</i>	31
Бабірецька Н.С. <i>СУТНІСТЬ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ: РОЛЬ SOFT SKILLS</i>	38
Бублій М.П. <i>ПУБЛІЧНО-УПРАВЛІНСЬКІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ МОНІТОРИНГУ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В УМОВАХ ВОЄННИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ</i>	54
Бурик З.М., Пархоменко-Куцевіл О.І., Бурик М.М. <i>УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДАМИ ОСВІТИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ</i>	66
Васильєва О.І. <i>ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СПРОМОЖНОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД: ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЙНИЙ ВИМІР</i>	79
Вовк С.М., Вовк Т.В. <i>ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ ЗДОРОВ'Я: ЄВРОПЕЙСЬКІ МОДЕЛІ, УКРАЇНСЬКА ТРАНСФОРМАЦІЯ</i>	92
Волкова Н.В. <i>ІНСТИТУЦІЙНА ТРАНСФОРМАЦІЯ БЮДЖЕТНОГО ПРОЦЕСУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ</i>	102
Габрин П.В. <i>ЄВРОПЕЇЗАЦІЯ СФЕРИ ЕТНОПОЛІТИЧНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ ЩОДО РОМСЬКОЇ ЕТНІЧНОЇ МЕНШИНИ В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОЇ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ</i>	116

- Гасюк І.Л., Моторний В.О.** 130
МЕХАНІЗМ ДЕРЖАВИ: ВИРОБНИЦТВО БЛАГ І РІВНІ ЕКОНОМІЧНІ МОЖЛИВОСТІ
- Довгань В.І., Захаркевич Н.П., Арзянцева Д.А.** 153
ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ СТАНДАРТИЗАЦІЇ В УМОВАХ ПОДВІЙНОГО ПЕРЕХОДУ
- Дорош Н.В.** 167
РЕГІОНАЛЬНІ ПРІОРИТЕТИ КРАЇН ПІВДЕННОЇ АЗІЇ
- Дрозд Т.** 188
ВПЛИВ НЕУРЯДОВИХ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НА ЗМІНИ ТА ВІДНОВЛЕННЯ ІДЕНТИЧНОСТІ ВИМУШЕНО ПЕРЕСЕЛЕНИХ ОСІБ
- Єсенніков К.В.** 200
ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ У ПУБЛІЧНОМУ СЕКТОРІ
- Казюк Я.М.** 215
ГРОМАДСЬКА УЧАСТЬ У ФОРМУВАННІ ПОЛІТИКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ: УПРАВЛІНСЬКІ МЕХАНІЗМИ ТА ОБМЕЖЕННЯ
- Карагодін Ю.Д.** 226
ЦИФРОВІЗАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ЯК НАПРЯМ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ СОЦІАЛЬНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ ТА РЕІНТЕГРАЦІЇ
- Карпінський Б.А.** 240
НАЦІЄТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПРОЄКТНОГО ЛІДЕРСТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: КОЛИ ЛЮДИНА СТАЄ ВАЖЛИВІШОЮ ЗА ПРОЦЕС
- Коваль Г.В., Татаренко В.Б.** 265
МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ЛІДЕРСТВА В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ